

Cartea lui Daniel - Numărul douăzeci și șase

Șapte vremi ale lui Nebucadnețar: o tapiserie profetică ce dezvăluie păgânismul, papalitatea și Statele Unite

Jeff Pippenger
2023-12-21

Simbolul lui Nebucadnețar din capitolul patru este uimitor. „Cele șapte vremi” ale lui au prefigurat perioadele de timp în care păgânismul (jertfa necurmată) și papalitatea (fărădelegea pustiirii) au călcat în picioare sanctuarul și oștirea.

Apoi am auzit un sfânt vorbind; și un alt sfânt a zis către acel sfânt care vorbea: „Până când va ține vedenia cu privire la jertfa necurmată și la fărădelegea pustiirii, care dau atât Sfântul Locaș, cât și oștirea, să fie călcate în picioare?” Daniel 8:13.

Călcarea în picioare a „sanctuarului și a oștirii”, menționată în versetul treisprezece, reprezintă „șapte vremi”, care au constituit cea din urmă dintre cele două indignări ale lui Dumnezeu; iar „șapte vremi” ale lui Nebucadnețar reprezintă „șapte vremi” care au fost cea dintâi dintre indignările lui Dumnezeu, însă amândouă sunt prezentate profetic ca fiind aceeași linie.

Voi întinde peste Ierusalim funia Samariei și cumpăna casei lui Ahab; și voi șterge Ierusalimul cum șterge un om un blid, ștergându-l și întorcându-l cu fața în jos. 2 Împărați 21:13.

Daniel capitolul opt, versetul treisprezece, se referă la a doua linie a mâniilor lui Dumnezeu, aduse asupra regatului de sud al lui Iuda, începând din anul 677 î.Hr. „Șapte vremi” ale lui Nebucadnețar reprezintă linia primei mâni a lui Dumnezeu, aduse asupra regatului de nord al lui Israel, începând din anul 723 î.Hr. „Șapte vremi” ale lui Nebucadnețar reprezintă o mie două sute șaiszeci de ani în care păgânismul a călcat în picioare sanctuarul și oștirea, urmați de o mie două sute șaiszeci de ani în care papalitatea a călcat în picioare sanctuarul și oștirea.

Papismul este, pur și simplu, păgânism acoperit cu mărturisirea creștinismului. „Păgânism botezat”, ca să spunem așa. În catolicism nu există nimic care să-L reprezinte pe Hristos sau creștinismul. Lumea a învățat acest fapt din istoria Evului Întunecat, dar, din 1798, lumea a uitat. Papalitatea are aceeași inimă ca păgânismul. Religia și ritualurile religiilor sunt identice. Judecata lui Nebucadnețar de „șapte vremi” a constat în faptul că i s-a dat inima unei fiare. Inima de fiară care i-a fost dată era inima ce reprezenta religia păgânismului, fie că era păgânism fâțiș, fie păgânism mascat în forma catolicismului. Sora White arată că balaurul din Apocalipsa douăsprezece este Satana, dar, într-un sens secundar, este Roma păgână.

„Astfel, în timp ce balaurul îl reprezintă, în primul rând, pe Satana, el este, într-un sens secundar, un simbol al Romei păgâne.” The Great Controversy, 439.

Fiara pe care Nebucadnețar a reprezentat-o timp de „șapte vremi” a fost fiara dragonului pentru o mie două sute șaiszeci de zile, iar apoi fiara catolicismului pentru alte o mie două sute șaiszeci de zile. La sfârșitul acelor zile, Nebucadnețar este un simbol al Statelor Unite, care în cele din urmă

sunt prorocul mincinos. Din punct de vedere profetic, Nebucadnețar a reprezentat dragonul, fiara și prorocul mincinos, care sunt cele trei puteri ce alcătuiesc Babilonul spiritual și care conduc lumea la Armagedon. Nebucadnețar reprezintă Babilonul literal, iar făcând astfel, el a fost folosit ca simbol al tuturor celor trei puteri care alcătuiesc Babilonul spiritual al zilelor din urmă.

Pentru a recunoaște simbolismul tocmai identificat, este important mai întâi să-l plasăm pe Nebucadnețar în anul 1798, când împărăția sa este restaurată la sfârșitul celor „șapte vremi”. Vom stabili acest reper în capitolul patru din Daniel, înainte de a începe să parcurgem capitolul într-o manieră mai sistematică.

La „vremea sfârșitului”, în 1798, cartea lui Daniel a fost desigilată, iar atunci cartea și-a împlinit scopul de a aduce o lumină crescândă care avea să pună la probă, să curețe și să producă două categorii de închinători. Desigilarea cărții lui Daniel marchează începutul procesului de testare în trei pași, întemeiat pe adevărurile descoperite la acel timp.

Og han sagde: Gå bort, Daniel; for disse ord skal holdes skjulte og forseglede indtil endens tid. Mange skal renses og gøres hvide og prøves; men de ugudelige skal handle ugudeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12:9, 10.

Scopul profetic al desigilării cărții care este alcătuită din cartea lui Daniel și cartea Apocalipsei este de a pune la încercare generația care trăiește în timpul istoriei în care cartea este desigilată. În Daniel 12 sunt identificate trei profeții de timp. Prima este cea a celor o mie două sute șaiszeci de ani în care puterea poporului sfânt urma să fie risipită.

Dar tu, o Daniel, închide aceste cuvinte și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința va crește. Atunci eu, Daniel, m-am uitat și, iată, alți doi stăteau în picioare, unul de o parte a malului râului, și celălalt de cealaltă parte a malului râului. Și unul a zis omului îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?” Și l-am auzit pe omul îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului, când și-a ridicat mâna dreaptă și mâna stângă spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în veci că va fi pentru o vreme, vremi și o jumătate de vreme; și când va fi isprăvit să zdrobească puterea poporului sfânt, toate aceste lucruri se vor sfârși. Daniel 12:4–7.

Celelalte două perioade profetice din capitolul doisprezece sunt o mie două sute nouăzeci de zile și o mie trei sute treizeci și cinci de zile.

Și eu am auzit, dar n-am înțeles; atunci am zis: O, Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri? Și el a zis: Du-te, Daniele, căci cuvintele sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face rău; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege. Și de la vremea când jertfa necurmată va fi îndepărtată, și urâciunea pustiirii va fi așezată, vor fi o mie două sute nouăzeci de zile. Ferice de cel ce va aștepta și va ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile. Daniel 12:8–12.

În versetele acestea, „vremea sfârșitului” este menționată de două ori și este definită ca momentul când cuvintele lui Daniel aveau să fie desigilate. Cuvintele care constituie obiectul desigilării la „vremea sfârșitului” sunt cele trei perioade profetice de o mie două sute șaiszeci (o vreme, vremi și

o jumătate), o mie două sute nouăzeci și o mie trei sute treizeci și cinci. Două dintre cele trei perioade sunt definite ca „zile”. Două dintre cele trei s-au încheiat în 1798, iar a treia s-a încheiat chiar la sfârșitul anului 1843. Chiar la sfârșitul anului 1843 are loc aceasta, căci versetul spune: „ferice de cel ce va aștepta și va ajunge la...”

“Cometh” cuvântul înseamnă „atinge”. Fericit, deci, este acela care așteaptă și, de asemenea, atinge prima zi a anului 1844. Timpul de întârziere din parabola celor zece fecioare a început la prima dezamăgire din istoria millerită, iar acea dezamăgire a venit chiar în ultima zi a anului 1843, iar ultima zi a anului 1843 atinge chiar prima zi a anului 1844. Binecuvântarea așteptării a început atunci când timpul de întârziere a început la prima dezamăgire.

Có nhiều điều hơn nữa cần được đề cập trong những câu Kinh Thánh này, nhưng điểm mà chúng ta đang xem xét ở đây là vai trò tiên tri của Đa-ni-ên. Mục đích của sách Đa-ni-ên, mà Đa-ni-ên đại diện trong đoạn văn này, là tạo nên một tiến trình thử luyện gồm ba bước khi sách được mở ra. Đa-ni-ên đã được bảo phải đi đường mình cho đến thời kỳ cuối cùng, là lúc sách sẽ được mở ra. Phần kết của chương nhấn mạnh điều sẽ xảy ra khi thời kỳ cuối cùng đến.

Dar tu mergi pe calea ta până la sfârșit; căci tu te vei odihni și te vei ridica la moștenirea ta la sfârșitul zilelor. Daniel 12:13.

Cartea lui Daniel trebuia să stea în partea ei rânduită la sfârșitul zilelor profetice ale lui Daniel.

„Când Dumnezeu îi dă unui om o lucrare specială de făcut, el trebuie să stea în partea și locul rânduit lui, asemenea lui Daniel, gata să răspundă chemării lui Dumnezeu, gata să împlinească scopul Său.” Manuscript Releases, volumul 6, 108.

La vremea sfârșitului, în 1798, Daniel a stat în partea sa de moștenire, ceea ce este exprimat în versetul treisprezece prin cuvintele „la sfârșitul zilelor”. Sfârșitul surghiunului lui Nebucadnetar de „șapte vremi” identifică anul 1798, căci acesta s-a încheiat „la sfârșitul zilelor”.

A na konci těch dnů jsem já, Nebúkadnesar, pozdvihl své oči k nebi a můj rozum se mi navrátil; i dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a ctil toho, který žije na věky, jehož panství jest panství věčné a jehož království trvá z pokolení do pokolení. A všichni obyvatelé země jsou pokládáni za nic; a on činí podle své vůle ve vojsku nebeském i mezi obyvateli země; a není nikoho, kdo by zadržel jeho ruku aneb mu řekl: Co činíš? V tom čase se mi navrátil rozum; a k slávě mého království se mi navrátila má čest i můj lesk; a moji rádci i moji velmoži mne vyhledali; i byl jsem upevněn ve svém království a byla mi přidána preveliká velebnost. Nyní já, Nebúkadnesar, chválím a vyvyšuji a ctím Krále nebeského, jehož všechna díla jsou pravda a jehož cesty jsou soud; a ty, kdo chodí v pýše, jest schopen ponížít. Daniel 4:34–37.

Izraz „svršetak dana” predstavlja vrijeme svršetka 1798. godine. Nabukodonosor je tada bio utvrđen u svome kraljevstvu, koje više nije bilo povijest zvijeri poganstva i papinstva. U toj točki Nabukodonosor je predstavljao potpuno obraćena čovjeka, te je time predstavljao i zemaljsku zvijer biblijskog proročanstva koja je počela vladati 1798. godine; započela je kao janje, premda joj je bilo određeno da naposljetku progovori kao zmaj. On predstavlja zemaljsku zvijer koja će

vladati sedamdeset simboličkih godina kao ispunjenje Izaije dvadeset i tri, kao što je njegovo doslovno kraljevstvo vladalo sedamdeset doslovnih godina. Simbolika je „nepropusna”.

Nabucodonosor predstavlja proročku vezu između triju sila prikazanih u Otkrivenju, u dvanaestom i trinaestom poglavlju. Ondje su označene kao zmaj, zvijer iz mora i zvijer iz zemlje. U Otkrivenju šesnaestom poglavlju označene su kao tri sile koje vode svijet u Armagedon. Nabucodonosorovih „sedam vremena” povezuje sve tri te zvjери, jer doslovni Babilon predočava duhovni Babilon, a ista proročka linija koja se nalazi u knjizi proroka Danila nastavlja se u knjizi Otkrivenja, jer te dvije knjige jedna drugu dovode do savršenstva.

नेबूकदनेस्सर 1798 का प्रतिनिधित्व करता है, जो अजगर, पशु और झूठे भविष्यद्वक्ता के बीच एक भविष्यवाणीगत कड़ी है। 1798 प्रथम स्वर्गदूत के सन्देश और मलिराइट इतिहास के लिए “अन्त का समय” था। विलियम मलिर को इस बात की पहचान के आधार पर कि अजगर मूर्तपूजकवाद का और पशु कैथोलिकवाद का प्रतीक है, अपनी समस्त भविष्यवाणीगत संरचना स्थापित करने के लिए मार्गदर्शति कथिा गया; परन्तु वह संयुक्त राज्य अमेरिका को पृथ्वी के पशु और झूठे भविष्यद्वक्ता के रूप में नहीं देख सका। वह 1798 में “अन्त के समय” से पूर्व का इतिहास देख सकता था, किन्तु भविष्य अभी भविष्य ही था। 1989 में “अन्त के समय” पर तब ये तीनों शक्तियाँ पहचान ली जातीं।

Desigilarea recunoașterii profetice a balaurului și a fiarei în 1798 este reprezentată de râul Ulai din capitolele șapte, opt și nouă. Desigilarea recunoașterii profetice a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos în 1989 este reprezentată de râul Hiddekel din capitolele zece, unsprezece și doisprezece. Nebucadnețar reprezintă mișcarea primului înger care a sosit în 1798 și el îl prefigurează pe Belșatar, care reprezintă mișcarea celui de-al treilea înger care a sosit în 1989. Din acest motiv, al doilea vis al lui Nebucadnețar, din capitolul patru, reprezintă solia primului înger.

Cele „șapte vremi” ale lui Nebucadnețar s-au încheiat la „vremea sfârșitului”, în 1798, odată cu sosirea mesajului de avertizare despre judecata care urma să vină. La „sfârșitul zilelor”, el este un om convertit, reprezentând astfel cornul republican al fiarei care se ridică din pământ, atunci când era asemenea unui miel. În același timp, el reprezintă cornul protestant filadelfian al fiarei pământului.

Ca întâiul împărat al Babilonului, el îl prefigurează pe Belșatar, ultimul împărat al Babilonului. Judecata lui a fost prefigurată de judecata lui Nimrod și, la rândul ei, a prefigurat judecata lui Belșatar. Judecata lui a reprezentat deschiderea judecării de cercetare la 22 octombrie 1844.

Împăratul Nebucadnețar, către toate popoarele, neamurile și limbile care locuiesc pe tot pământul: Pacea să vă fie înmulțită! Am găsit cu cale să fac cunoscute semnele și minunile pe care Dumnezeu cel Preaînalt le-a făcut față de mine. Cât de mari sunt semnele Lui! și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și stăpânirea Lui dăinuie din generație în generație. Eu, Nebucadnețar, eram liniștit în casa mea și înfloream în palatul meu; am văzut un vis care m-a înspăimântat, și gândurile de pe patul meu și vedeniile capului meu m-au tulburat. Daniel 4:1–5.

Dreamul l-a înspăimântat pe Nebucadnețar, iar simbolismul visului reprezintă Evanghelia veșnică a primului înger, care le poruncește oamenilor să „se teamă de Dumnezeu”.

Și am văzut un alt înger zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, pentru a o propovădui locuitorilor pământului și oricărui neam, și seminții, și limbi, și popor, zicând cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, și marea, și izvoarele apelor. Apocalipsa 14:6, 7.

Evanghelia veșnică este un mesaj în trei pași: primul pas, așa cum este reprezentat în primul înger, este să ne temem de Dumnezeu; al doilea pas este să-I dăm slavă; iar al treilea este reprezentat de ceasul judecății Lui. „Slavă” reprezintă caracterul, iar al doilea „să Ne coborâm” din istoria răzvrătirii lui Nimrod este locul în care a fost cercetat caracterul cetății și al turnului. A fost o judecată de cercetare. Combinarea bisericii cu statul este chipul fiarei, iar al doilea pas al lui Nimrod a constat în manifestarea chipului fiarei; însă al doilea pas al Evangheliei veșnice produce o proslăvire a caracterului lui Dumnezeu, nu a celui al lui Nimrod.

Frica lui Nebucadnețar este un simbol al primei încercări, tot așa cum alegerea lui Daniel de a nu mânca hrana Babilonului a fost un simbol, căci Daniel se temea de Dumnezeu. Primul înger a sosit în istorie în 1798, iar după aceea a fost împuternicit la 11 august 1840. Visul lui Nebucadnețar plasează sosirea primei solii la vremea sfârșitului, în 1798.

Am văzut un vis care m-a înspăimântat, iar gândurile de pe patul meu și vedeniile capului meu m-au tulburat. De aceea am dat o poruncă să fie aduși înaintea mea toți înțelepții Babilonului, ca să-mi facă cunoscută tâlcuirea visului. Atunci au intrat vrăjitorii, astrologii, caldei și ghicitorii; și le-am spus visul înaintea lor, dar nu mi-au făcut cunoscută tâlcuirea lui. Dar, în cele din urmă, a intrat înaintea mea Daniel, al cărui nume este Belșațar, după numele dumnezeului meu, și în care este duhul dumnezeilor celor sfinți; și înaintea lui am spus visul, zicând: „O, Belșațar, căpetenia vrăjitorilor, fiindcă știi că duhul dumnezeilor celor sfinți este în tine și că nici o taină nu-ți este prea grea, spune-mi vedeniile visului meu pe care l-am văzut și tâlcuirea lui.” Daniel 4:5–9.

Sosirea primei solii la vremea sfârșitului, în 1798, care este reprezentată de teama lui Nebucadnețar, marchează momentul când cartea lui Daniel trebuia să fie desigilată.

Dar tu, o Daniel, închide cuvintele și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și încolo, iar cunoștința va crește. ... Și el a zis: Mergi pe calea ta, Daniel, căci cuvintele sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți și albiți și încercați; dar cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege, ci cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:4, 9, 10.

Atunci când cartea lui Daniel a fost desigilată la „vremea sfârșitului”, oamenii au fost chemați să vină și să cerceteze sporirea cunoștinței, iar acea chemare a produs în cele din urmă două clase de închinători. O clasă nu putea înțelege, iar cealaltă clasă putea. Înțelepții Babilonului, reprezentați drept „magicienii, astrologii, haldeenii și ghicitorii”, nu puteau înțelege, dar Daniel a înțeles. „Înțelepții” babilonieni nu puteau înțelege și, prin urmare, îi reprezintă pe cei răi. Daniel i-a reprezentat pe cei înțelepți.

Vom continua capitoul patru din Daniel în articolul următor.

„Cei care sunt necredincioși față de lucrarea lui Dumnezeu duc lipsă de principii; motivele lor nu sunt de așa natură încât să-i conducă să aleagă ceea ce este drept în toate împrejurările. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să simtă în orice vreme că se află sub privirea Stăpânului lor. Cel care a privit ospățul sacrileg al lui Belșatar este prezent în toate instituțiile noastre, în camera de contabilitate a negustorului, în atelierul particular; iar mâna fără sânge consemnează tot atât de sigur neglijența voastră cum a consemnat înfricoșătoarea judecată a regelui hulitor. Condamnarea lui Belșatar a fost scrisă în cuvinte de foc: «Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit lipsit»; iar dacă nu vă îndepliniți obligațiile date de Dumnezeu, condamnarea voastră va fi aceeași.” Messages to Young People, 229.